

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00866/2011-01

Дана: 23.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В. М. из Пожаревца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 23.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В.М. из Пожаревца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 00167/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

В.М. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Пожаревцу, подноси пријаву за избор у Основни суд у Пожаревцу, Основни суд у Смедереву и Виши суд у Пожаревцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке јер је у периоду 2006.-2008.година имала просечно остварење норме од 110%, као и да је имала 3 застарела предмета, да је у периоду 2006-2008.година имала само 20,77% укинутих одлука (од 183 ожалбених) што је најбољи резултат у њеном суду.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 116 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да како се налазила на сталној судијској дужности у тренутку вршења избора на судијску функцију и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00167/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 116 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка достојности у смислу одредбе члана 7 и 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у одлуци се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу достојности,

У кривичном предмету у којем је поступала, Општинског суда у Пожаревцу, број К.165/04 подносилац жалбе је донела решење дана 23.03.2004.године којим је одбила као неоснован захтев осуђеног Ђ.Д. из Пожаревца да је наступила апсолутна застарелост извршења казне. Решењем Окружног суда у Пожаревцу бр.Кж.245/09 од 12.05.2009.године укинута то решење и предмет враћен суду на поновно одлучивање, да би суд утврдио радње у вези прекида протека времена застарелости извршења казне.

Решењем од 31.07.2009.године подносилац жалбе је обуставио поступак извршења казне према осуђеном, због застарелости извршења казне.

Решење је укинута од стране Окружног суда у Пожаревцу решењем бр.Кж.461/09 од 29.09.2009.године, а по жалби ОЈТ Пожаревац.

Решење о обустави извршења казне затвора није уручено ОЈТ као странки у поступку, већ је тужилац за исто сазнао вршењем увида у списе предмета Ик.44/05 и К.165/04 од 12.08.2009.године.

Веће Окружног суда је након писменог тражења тужиоца, дана 12.08.2009.године доставило примерак решења од 31.07.2009.године и ОЈТ је 13.08.2009.године предао жалбу на поменуто решење и на тај начин је другостепени суд констатовао благовременост уложене жалбе.

У истом предмету, након укидања одлуке, подносилац жалбе доноси решење којим одбија захтев осуђеног да се утврди да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора од 23.10.2009.године. Решењем Окружног суда у Пожаревцу Кж.бр.662/09 од 15.12.2009.године одбијена је жалба осуженог.

Из наведеног предмета Високи савет судства је утврдио несавесност у поступњу јер, у овако деликатном предмету, кад се одлучује о обустави извршења казне за осуђеног, који је вишеструки повратник и које је изузетно друштвено опасан, не доставља примерак решења ОЈТ и не поступа по инструкцијама Окружног суда и то више пута, не одлучује о захтеву осуђеног, иако је то била у обавези, већ решењем од 31.07.2009.године доноси само решење о обустави поступка извршења казне затвора према осуђеном, а не даје јасне и на закону засноване разлоге.

Судија има право на одлуку и сопствено уверење ако је оно у складу са законом и утврђеним чињеницама међутим, у конкретном случају подносилац жалбе чињенице и доказе није утврдио иако јој је Окружни суд више пута налагао како да поступи и да њена одлука нема јасне и на закону засноване разлоге.

Савесност је морална особина која судију чини достојним судијске функције, према Одлуци и утврђивању критеријума и мерила за избор судија (Службени гласник РС број 49/2009).

Начин поступања подносиоца жалбе у предмету К.165/04 доводи у оправдану сумњу савесност у оквиру критеријума достојности.

Високи савет судства је приликом оцењивања критеријума за избор за судију, податке прибавио од суда у Пожаревцу одакле потиче подносилац жалбе и ређења на која се позива у овој одлуци су саставни део исте.“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

На ту одлуку подносилац приговора се изјаснила поднеском од 19.11.2010.године, насловљавајући исти као допуну жалбе од 26.02.2010.године, у битноме остајући код жалбених разлога, а ову одлуку Високог савета судства подносилац приговора побија из разлога битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу датих разлога наводи да не спори да је у предмету К.165/04 донела три решења а која су везана за захтев осуђеног да се утврди наступање апсолутне застарелости извршења казне затвора, да је прва одлука била исправна, а што је и потврђено на основу њене треће одлуке, али оспорава да је поступила несавесно. Потом наводи да је ВСС приликом одлучивања имао у виду њену одлуку из 2009.године, а при том и приликом избора иста није ни била правоснажна, па како је Одлуком о критеријумима и мерилима прописано да се мере резултати кандидата у периоду 2006.-2008.година овопоступање није ни могло да буде предмет приликом одлучивања о њеној пријави, а ови докази у време увида нису ни постојали у спису. Ово поготово што је и Високи савет судства у одговору Уставном суду дао разлоге којима је доведена у сумњу њена стручност, а поступање у том предмету се не апострофира. Поред тога прилаже доказ да ВСС од Основног суда у Пожаревцу није никада прибављао било какав доказ о њеном поступању ни у једном предмету док је била судија Општинског суда у Пожаревцу. Чак и да се занемаре ове чињенице сматра да се на основу поступања само у једном предмету не може одлучивати о њеном раду поготово имајући у виду њене резултате рада које наводи. Предлаже да се жалба усвоји, констатују повреде гарантованих права, наложи ВСС да о њеној пријави поново одлучи уз поштовање свих гарантованих права.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 06.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Пожаревцу, Увид у списе Општинског суда у Пожаревцу број К.165/04 и ИК.211/10 ранији број ИК.44/05, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, је на рочишту одржаном дана 06.09.2011.године у битноме остала у целости код датих навода и усмено образложила своје разлоге.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинског суда у Пожаревцу, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

2006.године

К предмета укупно у раду 327 од тога 32 стара, решено 239 од тога 197 мериторно и 28 старих, одлуке израђене у року до 30 дана, 58 ожалбених 40 потврђено, 10 преиначених 17,24% и 8 укинута или 13,79%.

Остварење норме 141,30%

3 застарела предмета.

2007.године

К.предмета у раду 241 од тога старих 23, укупно решено 155 од тога 126 пресудом и 14 старих, 76 ожалбених одлука од тога 47 потврђених или 61,84%, 4 преиначене или 5,26% и 25 укинутих или 32,89%. Остварење норме 91,15%.

1 застарео предмет.

За рад у Кв већу нормирано да је остварена норма од 9,94%.

Укупно остварење норме 101,09%.

2008.година

К предмета укупно у раду 245 од тога 16 старих, укупно решено 169 од тога 151 мериторно и 12 старих, све одлуке израђене у року до 30 дана, 49 ожалбених 36 потврђено, 7 преиначено или 14,29% и 6 укинута или 12,24%.

Кв предмета укупно у раду 125 решено 114 све одлуке израђене у року, без ожалбених.

Укупно остварење норме 115,20%.

Увидом у спис К.165/04 констатује се да је подносилац приговора била задужена истим предметом, да је оптужница поднета против Ђ. Д. из Пожаревца због кривичног дела тешка крађа, у списима се налази извод из КЕ, раније осуђиван на ефективне затворске казне по седам правоснажних пресуда, да је одржан главни претрес дана 12.05.2004.године окривљеном на истом претресу изречена казна затвора од 1 године и три месеца, уз урачунавање притвора у изречену казну, а истовремено му укинут притвор, као разлог у решењу о укидању притвора наведено да је суд нашао да не стоје разлози због којих му је притвор одређен; разлози за одређивање притвора су били да постоје особите околности које указују да ће поновити кривично дело или га довршити, као и из разлога што истрага није довршена. На решење о укидању притвора жалбу изјавио ОЈТ иста одбијена. Пресуда постала правоснажна дана 29.12.2004.године, а иста

са исправком уручена окривљеном дана 11.01.2005.године, док се налазио на издржавању казне затвора. Пресуда на извршење достављена дана 23.02.2005.године. Председник суда М. П. решењем број Ик.22/2005 од 25.03.2005.године Општинском затвору у Пожаревцу доставила на извршење примерак пресуде, обзиром да се окривљени налазио у затвору у то време по основу друго одређеног притвора. Дана 13.02.2009.године окривљени је поднео захтев да се донесе решење о наступелој застарелости извршења казне. По захтеву подносиоца приговора КПЗ Забела извештава да окривљени казну затвора има издржавати у периоду од 11.08.2009.године до 28.07.2010.године. Решењем број К.165/04 од 23.03.2009.године подносилац приговора је одбила захтев окривљеног, а из разлога што још увек није наступила апсолутна застарелост извршења казне. Окривљени изјављује жалбу и истиче да је наступила релативна застарелост, па се то решење укида решењем Окружног суда у Пожаревцу број Кж.245/2009 од 12.05.2009.године, с налогом да првостепени суд утврди да ли су постојале радње којима је прекинут рок за наступање релативне застарелости. Решењем од 31.07.2009.године подносилац приговора је обуставила поступак извршења казне затвора, као разлог је наведено да је „у конкретном случају, пресуда постала правоснажна 10.11.2004.године и протекло је више од три године од када је предузета последња процесна радња“ па да је сходно томе и наступила релативна застарелост из одредбе члана 105 став 1 тачка 6 КЗ. То решење доставила је окривљеном на кућну адресу дана 05.08.2009.године, када и КПЗ Забела. У списима констатовано да је решење правоснажно дана 11.08.2009.године. Поднеском од 12.08.2009.године ОЈТ тражи достављање решења о обустави и исто му се истог дана и доставља са списом, а дана 13.08.2009.године изјављује жалбу и предлаже укидање потврде правоснажности. У списима се налази отпусни лист КПЗ Забела да је услед застарелости окривљени отпуштен са издржавања казне затвора, а напомена да је на издржавању казне био од 20.07.2005.године до 11.08.2009.године, претходно по пресуди Општинског суда у Пожаревцу број К.474/04, преиначене по пресуди Окружног суда у Пожаревцу број Кж.159/2005 у трајању од 5 година. У списима није одлучено о укидању потврде правоснажности. Решењем Окружног суда у Пожаревцу број Кж.461/2009 од 29.09.2009.године укинута је решење од 31.07.2009.године. Разлози укидања су јер нису дати јасни разлози, да није поступљено по налогу датом у претодном решењу Окружног суда, као и да је уместо да се одлучи о захтеву окривљеног обустављен поступак извршења казне затвора. Решењем од 23.10.2009.године подносилац приговора одбија захтев окривљеног да се утврди да је наступила релативна застарелост, а исто се образлаже да је у периоду од 20.07.2005.године до 11.08.2009.године био на издржавању казне затвора у трајању од 5 година и да се из тог разлога није могла спровести пресуда. То решење је постало правоснажно дана 15.12.2009.године. Како се окривљени налазио у бекству, услед наступања апсолутне застарелости поступак извршења казне затвора је обустављен решењем од 12.11.2010.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума достојности.

Сумња у испуњеност критеријума достојности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум достојности, а из следећих разлога:

Одредбом члана 4 став 1 алинеја 3 Правила прописан је да је подносилац приговора недостојан ако би поступање и понашање подносиоца приговора оправдало покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције.

Високи савет судства је у том смислу разматрао да ли поступање подносиоца приговора у предмету Општинског суда у Пожаревцу број К.165/04, учињени пропусти би били такве тежине да би оправдали покретање дисциплинског поступка против подносиоца приговора и изрицање озбиљне санкције.

Као што је и констатовано одлуком првог састава Високог савета судства не може се залазити у мишљење судије, нити правилност одлуке уколико је она донета без кршења закона. Подносилац приговора је управо супротно поступила. У ситуацији када је подносилац приговора одбила захтев окривљеног да се утврди застарелост изречене кривичне санкције, подносилац приговора је пропустила да утврди све разлоге у својој одлуци, па је Окружни суд у својој одлуци дао налог подносиоцу приговора да утврди да ли су постојали разлози који су утицали на прекид извршења кривичне санкције. Подносилац приговора се у том тренутку налази на издржавању казне затвора по претходној пресуди. Подносилац приговора ову чињеницу не утврђује, иако јој је била позната и могла је на лак и поуздан начин проверити прибављањем извештаја од стране КПЗ Збела у којој се осуђени налазио. Поред пропуштања да утврди ову чињеницу подносилац приговора је донела одлуку којом обуставља извршење кривичне санкције, свесно пропушта да одлуку достави јавном тужиоцу, а правоснажност решења неосновано утврђује управо на дан када је осуђени требало да ступи на издржавање казне и налаже његово пуштање на слободу.

Дакле, пропусти подносиоца приговора јесу да приликом доношења тако битне одлуке, утврди одлучне чињенице, а потом да одлуку достави и јавном тужиоцу као странци у поступку и свесна овог пропуста констатује правоснажност и практично и поред правоснажне осуде осуђеног ослобађа на незаконит начин од казне, што је на крају и имало за последицу, јер након што је наложила пуштање осуђеног на слободу исти постаје недоступан и касније наступа и апсолутна застарелост, дакле искључиво пропустом подносиоца приговора.

По налажењу Високог савета судства подносилац приговора је била као искусан судија свесна својих поступака, да је морала знати да противправно поступа, као и да таквим поступањем може наступити тако тешка последица. Управо ово је чини несавесном, а тежина последице која је наступила не само да би оправдало покретање дисциплинског поступка него и изрицање озбиљне санкције јер судија на описан начин не може и не сме поступати. Противправним поступањем обесмишљено је вођење кривичног поступка према вишеструком повратнику и опасном учиниоцу кривичних дела.

Све ово указује и на одсуство савесности као моралне особине која судију чини достојном обављања судијске функције. Одсуство савесности и одговорности за унутрашњу организацију подносиоца приговора чини недостојним за вршење судијске функције.

Поред ових разлога који би оправдали вођење дисциплинског поступка према подносиоцу приговора, запажено је из резултата рада подносиоца приговора да је имала већи број кривичних предмета у којима је наступила апсолутна застарелост. Ове чињенице тим пре су увериле Високи савет судства на несавесност подносиоца приговора у вршењу судијске дужности, а које би и без утврђеног грубо несавесног

поступања, био довољан основ за покретање дисциплинског поступка према подносиоцу приговора

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, услед утврђене несавесности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Ната Месаровић